

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

III. Secundum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Subjicit Psalter: Omnes videntes me deriserunt me; locuti sunt labiis, & moverunt caput: Speravit in Domino, eripiat eum; saluum facias eum, quoniam vult eum. Profus Pfalten dicas animo hæc versasse, quæ narrat Matthæus his verbis: Prætereuntes autem blasphemabant eum, moventes capita sua, & dicentes, Vah, qui destruis Templum Dei, & in triduo illud reedificas, salva te ipsum; si Filius Dei es, descende de cruce. Similiter & Principes Sacerdotum illudentes eum Scribis & Senioribus, dicebant, Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere: si rex Israël est, descendat nunc de cruce, & credimus ei: confidit in Deo, liberet nunc, si vult, eum; dixit enim, Quia Filius Dei sum. Recta quoque & κατά λέξ cadunt ista in Christum Jesum: Diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem. Sed & oblique & κατά ἑρμηνείαν Davidi aptari possunt, quod à Theodoro Mopsuesteno & Grotio factum est: ut sensus sit, Davidis suppellectilem fuisse vi direptam, & forte inter raptores divisam. Quod subest in Psalmo: Erue à framea, Deus, animam meam, & de manu canis unicam meam: salva me ex ore leonis, & à cornibus unicornium humilitatem meam; hoc ipsum Jesus Patrem orabat in villa Gethsemani: Pater mi, si possibile est, transcat à me calix iste. Pergit Psalter: Narrabo nomen tuum fratribus meis, in medio ecclesie laudabo te: quæ Jesu propria esse docet Paulus in Epistola ad Ebræos. Psalmo sane huic inesse prædictiones de Messia Ebræi consentiunt in Midrasch Thehillim: & in capite undecimo Thalmudici libri Sanhedrin, iis verbis Messie describuntur tempora, quæ ex Psalmo ejusdem decimo septimo commate petita esse apparet.

Matth. 27. 39, & seq.

Psal. 22. 19.

Psal. 22. 21.

Matth. 26. 38.

Psal. 22. 25.

Ebr. 2. 12.

II. Verum enimvero sententiæ nostræ repugnare videntur isthæc: Longe à salute mea verba delictorum meorum. Deus meus, clamabo per diem, & non exaudies; & nocte, & non ad insipientiam mihi: quæ causæ fuisse testatur Theodoretus, quamobrem Septuaginta Interpretes ad Christum congruere Psalmum hunc non dicerent. His etiam abutebatur Theodorus Mopsuestenus in Interpretatione duodecim Prophetarum, quemadmodum narratur in Collatione quarta Concilii secundi Constantinopolitani, ut hæc ad Christum perperam referri ostenderet. Certum quidem est Christum Jesum fuisse tentatum per omnia pro similitudine, absque peccato. Docent etiam nos Isaias & Petrus, Christum peccatum non fecisse, nec inventum esse dolum in ore ejus. Docet nos Johannes peccatum in eo non esse. Verum id quidem: at Deus tamen Christum, qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit, ut nos efficiemur justitia Dei in ipso, inquit Paulus in secunda Epistola ad Corinthios. Et in illa ad Galatas: Christus nos redemit de maledicto Legis, factus pro nobis maledictum. De quo jam ante Isaias: Posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Quid si dicamus hæc ad unum Davidem spectare, ut permittus est aliquando vaticiniorum sensus? velut in secundo libro Samuelis, Dei verbis Nathan ea Davidi spondet, quæ partim in Christum, partim in Salomonem cadere possint: & hæc quidem in Christum: Stabiliam thronum regni ejus usque in sempiternum: ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium: hæc vero in Salomonem: Qui si inique gesserit, arguam eum in virga virorum. Hujusmodi tamen exceptionibus omisiss, aio nihil eorum quæ obijciuntur, comparere in Ebraico exemplari. Nam pro eo quod habet Vulgata, Delictorum meorum, & Septuaginta, ἡ ἁμαρτία τῶν ὀφθάλμων μου, Ebraice legitur, שאוהי, hoc est, Rugitus mei. Thargum, אכליתי, Clamoris mei; Aquila, βρυγμῶτός μου, Rugitus mei. Theodotio, βοήσός μου, Clamoris mei. Sexta, τῆς θνησιότητός μου, Precationis meæ. Hieronymus in interpretatione Psalmorum, juxta Ebraicam veritatem, Rugitus mei. Commentaria in Psalmos ipsi adscripta: Est sensus juxta ceteros Interpretes, Gemitus mei atque conatus, quibus semper populum Israël salvare quaesivi, longe facti sunt à salute mea, quam populo tribuere cupiebam; quia ipsi noluerunt recipere sanitatem. At Septuaginta Senes, quos sequitur Vulgata Interpretatio, legebant, שגיאתי, Errorum meorum.

Refelluntur argumenta Adversariorum.

Primum argumentum. Psal. 22. 25. Theodoret. in Psal. 22.

Ebr. 4. 15.

Ila. 53. 9.

1. Petr. 2. 25.

1. Joh. 3. 5.

2. Cor. 5. 21.

Gal. 3. 13.

Ila. 53. 6.

2. Sam. 7. 13; & seq.

III. Captiunculis etiam suis legitimam Psalmi hujus sententiam adulterare conati sunt R. David Kimchi & Lipmannus, quarum pleræque Christiani dogmatis inficis scrupulum fortasse aliquem injicere, ejusdem vero consultos haudquaquam permovere possunt. Pauculas tantum attingemus de præcipuis. Penultimo versu, inquit, utuntur Christiani, ut probent Jesum in vivis manere noluisse, ne suæ nimirum mortis fructu fraudarentur, qui noxarum suarum vinculis in infernis locis attinebantur: quorum igitur clamabat moriens: Deus meus, Deus meus, ut quid deliquisti me? cur querebatur se non exaudiri, qui exaudiri volebat? cur Deum appellat, Laudem Israël; cum ab Israël Jesus ipse Deus cruciaretur? Deum ait non despexisse preces suas, nec avertisse faciem suam à se, cum preces tamen ejus despectæ sint. Futurum prædicit, ut adoret in conspectu suo omnes familia gentium, cum nullus illi cultus à Judæis aut Ismaëlitis præstitus sit. Nos Jesum respondemus Deum fuisse & hominem, nec humani quicquam, præter peccatum, ab eo alienum fuisse, ac idcirco

Secundum argumentum.

Matth. 27. 46.

Psal. 22. 2.

Psal. 22. 4.

Psal. 22. 25.

Psal. 22. 28.

Pro-
prio
rum
i ad-
mum
com-
mere
catis
orta
: Fi-
deri-
t me,
vidi,
hant,
r, &
sa fe-
rimia
vi of-
Ebrai-
cibus
.....
puos,
e ver-
n re-
sistat.

nobis à natura insitum doloris & mortis horrorem vere eum sensisse, ideoque in que-
relas more humano erupisse; sic tamen ut compresso & devicto humanæ imbecilli-
tatis sensu, paternis imperiis prono animo obsequeretur. Caterum duplex est Israël:
Rom. 9. 6, 7. *Non enim omnes, qui ex Israël sunt, ii sunt Israëlita; inquit Paulus, neque qui semen*
Rom. 2. 28, 29. *sunt Abrahæ, omnes filii. Non enim qui in manifesto, Judæus est; sed qui in abscondito,*
Judæus est. Ergo Christus in Psalmo Deum appellat *Laudem Israël*, ut pote qui lau-
daretur à piis & sanctis Israëlitis, cum à nefariis & scelestis Israëlitis torqueretur.
Math. 28. 18. Neque vero à Deo spretus ac despectus est Jesus, qui *datam sibi omnem potestatem in cælo*
& in terra redivivus gloriatur. Et sane postulatis ejus annuit Deus; nam & vitam
illi restituit, quam nec retinere Jesus voluerat; & hominibus criminum veniam beni-
gne indulgit, cujus impetrandæ gratia mortem Jesus obierat. Falsum denique est, ne-
que Judæos neque Ismaëlitas Christo nomen dedisse, cum ex utroque grege com-
plures ad Christi castra transferint: non enim prædicit Propheta singulos quosque ex
omni hominum genere, sed aliquos Christi doctrinam susceperunt.

CAPUT CXXIV.

Jesus conspuitur & cæditur.

PSALM. 34. 15. *Et adversum me latati*
sunt, & convenerunt: congregata sunt super
me flagella, & ignoravi.

Psal. 68. 27. *Quoniam quem tu percuf-*
fisti, persecuti sunt, & super dolorem vulne-
rum meorum addiderunt.

Sap. 2. 18, 19. *Si enim est verus Filius*
Dei, suscipiet eum, & liberabit eum de ma-
nibus contrariorum. Contumelia & tormento
interrogemus eum, ut sciamus reverentiam
ejus, & probemus patientiam illius.

Isa. 50. 6. *Corpus meum dedi percutientibus,*
& genas meas vellentibus; faciem meam non
averti ab increpantibus & conspuentibus in me.

Isa. 53. 3, & seq. *Despectum & novissimum*
virorum, virum dolorum, & scientem infir-
mitatem: & quasi absconditus vultus ejus &
despectus, unde nec reputavimus eum. Vere
languores nostros ipse tulit, & dolores nostros
ipse portavit, & nos putavimus eum quasi le-
prosum, & percussum à Deo, & humiliatum. Ipse
autem vulneratus est propter iniquitates no-
stras; attritus est propter scelera nostra. Disci-
plina pacis nostræ super eum, & livore ejus
sanati sumus.

Thren. 3. 30. *Dabit percutienti se maxil-*
lam; saturabitur opprobriis.

MATTH. 20. 18, 19. *Ecce ascendimus*
Hierosolyman, & Filius hominis tradetur
Principibus Sacerdotum, & Scribes; & con-
demnabunt eum morte: & tradent eum Geni-
bis; ad illudendum, & flagellandum, & cru-
cifigendum. Et Marc. 10. 33, 34. Luc. 18.
31, 32.

Matth. 26. 67, 68. *Tunc expuerunt in fa-*
ciem ejus, & colaphis eum ceciderunt, alii
autem palmas in faciem ejus dederunt, dicen-
tes, Prophetiza nobis, Christe, quis est qui
te percussit? Et Marc. 14. 65. Luc. 22. 63, 64.

Matth. 27. 26. *Tunc dimisit illis Barab-*
bam; Jesum autem flagellatum tradidit eis, ut
crucifigeretur. Et Marc. 15. 15.

Matth. 27. 30. *Et expuentes in eum, ac-*
ceperunt arundinem, & percutiebant caput ejus.
Et Marc. 15. 19.

Joh. 18. 22. *Hæc autem cum dixisset, unus*
assistens ministrorum dedit alapam Jesu, di-
cens, Sic respondes Pontifici?

Joh. 19. 1, & seq. *Tunc ergo apprehendit*
Pilatus Jesum, & flagellavit. Et milites ple-
tentes coronam de spinis, imposuerunt capiti
ejus, & veste purpurea circumdederunt eum. Et
veniebant ad eum, & dicebant, Ave rex Ju-
deorum; & dabant ei alapas.

CAPUT CXXV.

Jesus venditur: cujus venditionis pretio ager figlinus emitur.
Judæ proditoris interitus.

PSALM. 68. 25, & seq. *Effunde super eos*
iram tuam, & furor ira tua comprehendat eos.
Fiat habitatio eorum deserta, & in taberna-
culis eorum non sit qui inhabitet. Quoniam
quem tu percussisti, persecuti sunt, & super
dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Psal. 108. 4, & seq. *Pro eo ut me di-*

MATTH. 26. 14. *Tunc abiit unus de*
Duodecim, qui dicebatur Judas Iscariotes, ad
Principes Sacerdotum, & ait illis, Quid
vultis mihi dare, & ego cum vobis tradam?
At illi constituerunt ei triginta argenteos. Et
Marc. 14. 10, & seq. Luc. 22. 3, & seq.
Matth. 27. 3, & seq. *Tunc videns Judas*